

0729 – 29. juli

Og slangen sa til kvinnen: Har Gud virkelig sagt? 1Mos 3: 1.

Å, måtte nå dette gå opp for hver éneste en, for din dyrebare sjels evige vel; hva som er selve hovedsaken i alt djevelens strev med oss. Her vil vi se det avgjørende punktet det kommer til å avhenge av om vi skal bli reddet, eller tvert imot fanges av denne fienden.

Det var nemlig dette punktet Satan først angrep, – det var spørsmålet om Guds ord. Om en absolutt skulle tro alt Gud hadde sagt. Eller om en ikke ut fra egen vurdering kunne finne grunn til å tro noe annet. Helt sikkert kommer vårt forhold til dette punktet til å avgjøre kampens utfall.

En gammel kristen, som gjennom mange tiår hadde kjempet mot Satan, skulle med få ord uttrykke hva som hadde vært hovedsaken, og som alltid hadde vært det avgjørende for om han skulle stå eller falle. Han sa: «Det avgjørende har alltid vært om jeg har kunnet holde fast på Guds ord. Eller om jeg tvert imot lot det komme ut av sikte, og bare har begynt å tenke – tenke etter min egen fornuft, utenom Ordet. Tenke og sveve hit og dit etter egne og andres meninger».

Ja, dette er det avgjørende i alle fristelser, både dem som kommer fra høyre, og dem som kommer fra venstre side. Hvordan kan det ellers skje at en kristen, som vanligvis fylles med avsky bare over en fjern tanke på en bestemt synd, etter en tid rett og slett aksepterer den samme synden? Frimodig og uten frykt begynner han å leve i denne synden, og forsvarer den.

Jo, fordi han, når fristelsen begynte å arbeide med ham, vendte blikket bort fra Guds ord og til synden. Og bare begynte å tenke, – tenke fritt over saken, uten å se på Ordet.

Hvordan kan det skje at mennesker i kristendommens navn og med god samvittighet, for Herrens skyld kan foreta seg de mest utrolige ting? Proklamerer som gode og hellige gjerninger slikt som Herren aldri har bedt oss å gjøre, ja, til og med det han har forbudt oss å gjøre? Samtidig gjør de til synd forskjellige ting Herren i sitt ord aldri har nevnt som synd. Det har vi mangfoldige eksempler på både fra den jødiske og katolske kirken, og som også ofte skjer iblant oss.

Jo, dette skjer bare fordi en ikke ser etter hva Gud har talt. I stedet mener en noe, en har en fornemmelse, en indre røst, som sier det eller det. Eller andre mennesker mener og sier så eller så. Og ikke at Guds ord sier det.

Hvordan kan det skje at en kristen som alltid har kjempet for den rette tro, blir så tynget over sin synd og sine fall at han mister tilliten til Guds nåde og vennskap? Han kommer på avstand fra sin Frelser, og blir bundet i en trelldoms ånd, på tross av alt Guds evangelium forkynner om Kristus, den evige nåden, og friheten fra loven han kjøpte for oss?

Jo, bare fordi menneskene vender blikket bort fra Guds ord og til seg selv, og begynner å tenke og tenke. Og nå synes de det må være fullstendig umulig at de kan være Guds barn og venn, når de er og kjenner at de er som de er.

Å, en kunne få lyst til å rope ut så fjellene skalv denne sannheten inn i alle Guds barns ører og hjerter: All Satans makt over deg avhenger bare av om han kan få ført blikket ditt bort fra Guds ord!

All din seier avhenger bare av om du får bli i Guds ord. At du alltid og i alle ting spør: Guds ord, hva sier Guds ord? Ser etter hva Guds ord sier om alle forhold. Dette vil alt avhenge av.

Alt som vil gå for å være åndelig, men ikke har sin grunn i Guds ord, er dårskap, alt er falskt. Bare det er godt og hellig som Gud har krevd. Bare det er synd som Gud har forbudt.

Det Gud kaller synd, og forbyr, det er synd og er farlig. Om så hjertet ditt tusen ganger sier det motsatte, og om hele verden og alle hellige og lærde anser det for uskyldig.

Det Gud kaller godt og hellig, det er godt og hellig. Om så du og hele verden anser det for vanhellig. Og det Gud ikke spesielt har nevnt, det skal alltid bedømmes, aksepteres eller forkastes ut fra kjærlighetsbudet. Alt etter som det i hvert enkelt tilfelle virker godt eller ondt for deg eller din neste.

Den faste grunnregelen blir da denne: Alt Gud ikke har påbudt, uttrykt i ord eller gjennom det allmenne kjærlighetsbudet, det er ingen god gjerning, selv om det stråler av herlighet i dine og andres øyne.

Og det Gud ikke har forbudt i ord eller gjennom kjærlighetsbudet, det er ingen synd, selv om både du og alle andre mennesker mener noe annet.

Alt avhenger av Guds ord. Holder du ikke fast på det, blir du alltid bare et siv som svaier i alle retninger etter som vinden snur. Og da kan djevelen få ført deg akkurat der han vil.

Å, hvor sterkt dette ble forkynt tidligere. Og legg merke til den underlige kampen mellom Satan og Kristus! Han, som selv kunne uttale de mest hellige og rene Guds ord, svarer likevel ikke Satan med ett eneste av sine ord. Bare med Skriftens: Det står skrevet – Det står skrevet.

Tenk over dette, og husk det alle ditt livs dager; at Herren Kristus selv hadde ingen ting å si mot Satan, uten bare dette: Det står skrevet!

Er ikke dette et kraftig tordenslag mot alle våre egne tanker og meninger? Det er et evig vitnesbyrd om at alt djevelen vil med sine fristelser, er å føre oss bort fra Ordet. Og alt som skal overvinne ham, er å holde fast ved det Gud har talt.